

DÖVAS

församlingsblad

1 / 2016

Dövprästerna i evangelisk-lutherska kyrkan i Finland

Borgå distrikt:

Maria Lindberg
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltelfon: 050-3427129
e-postadress: maria.lindberg@evl.fi

St: Michels distrikt:

Seppo Laukkanen
Mikkelin hiippakunnan tuomiokapituli
Kirkkokatu 10 (PL 122)
50101 Mikkeli
Mobiltelefon: 050-3559819
e-postadress: seppo.laukkanen@evl.fi

Helsingfors distrikt:

Janne Rissanen
Tredje linjen 22 B
00530 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3711314
e-postadress: janne.rissanen@evl.fi

Uleåborgs distrikt:

Urpo Luokkala
Ojakatu 1
90100 Oulu
Mobiltelefon: 044-7555554
e-postadress: urpo.luokkala@evl.fi

Åbo distrikt:

Petri Majatie
Tavastgatan 13
20500 Åbo
Mobiltelefon: 0400-824039.
e-postadress: petri.majatie@evl.fi

Hela landet / Kyrkostyrelsen:

Riitta Kuusi
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3006353
e-postadress: riitta.kuusi@evl.fi

Lappo distrikt:

Marja Saukkonen
Kauppakatu 19 C, 3. krs.
40100 Jyväskylä
Mobiltelefon: 0400-241401
e-postadress: marja.saukkonen@evl.fi

De Dövas mission:

Inkeri Vyyryläinen
Västerlånggatan 22 A
20100 Åbo
Mobiltelefon: 045-3186377
e-post: inkeri.vyyrylainen@kuurojenlahetys.fi

Pärbild: Hannele Rabb

Dövas församlingsblad /årgång 37
Adress: Södra kajen 8, 00130 Helsingfors
Ansvarig utgivare: Maria Lindberg
Redaktion: Olof Ahlskog, Janne Kankkonen, Maria Lindberg,
Hannele Rabb och Rolf Westerlund
Layout och illustrationer: Hannele Rabb
Utgivare: Kyrkans central för det svenska arbetet/Enheten för kyrkans verksamhet
Dövprästens hemsida: www.evl.fi/kcsa/ads/dovarbetet.hmt
Print: Grano, Jyväskylä
ISSN 0359-0445

Hej, läsare!
Skicka in texter till
nästa nummer före
8.4.

441 Tryckeri 697

När Gud talar till oss

När han sedan låg till bords med dem tog han brödet, läste tackbönen, bröt det och gav åt dem. Då öppnades deras ögon och de kände igen honom, men han försvann ur deras åsyn. Och de sade till varandra: "Brann inte våra hjärtan när han talade till oss på vägen och utlade skrifterna för oss?"

De bröt genast upp och återvände till Jerusalem, där de fann de elva och alla de andra församlade, och dessa sade: "Herren har verkligen blivit uppväckt och han har visat sig för Simon." Själva berättade de då vad som hade hänt dem på vägen och hur han hade gett sig till känna för dem genom att bryta brödet. (Luk. 24: 30-35)

Var är Gud då du känner dig så ensam? Hur känns det då Gud talar till oss? Det är stora och svåra frågor som är aktuella i de flesta människors liv. Vi undrar vilka vi är och hur Gud kan se oss bland alla människor. Ibland känner vi tydligt Guds närvaro och Guds vilja i våra liv. Andra gånger känns Gud så avlägsen, så dold.

Evangelietexten från Luk. 24 är en fortsättning på en längre text, som berättar om lärjungarnas tankar och sorg efter Jesu korsfästelse. Några lärjungar vandrade till Emmaus, för att berätta att något oväntat hänt: Jesus hade blivit avrättad, men nu var hans kropp borta! De undrade också varför Jesus måste dö fastän han inte gjort något fel. Männerna pratade med varandra och beklagade det som hänt för den främling som gick med dem. De var helt ovetande om att det var Jesus som uppstått och vandrade med dem. Först vid måltiden, då Jesus bryter brödet och välsignar maten, inser de vem han var. De inser att Jesus inte var borta för att någon fört bort kroppen, utan för att Jesus inte längre var död. Han hade uppstått från de döda. Han lever.

Också vi kan möta Jesus i vardagen utan att vi genast märker det. Jesus talar ibland direkt med oss, andra gånger talar han genom andra människor. Ibland sker det genom något tokigt, som förändrats till något bra. T.ex. tänk dig att du missar den buss du ville ta. I stället möter du en vän, som behöver din hjälp eller påminner dig om något viktigt. Eller kanske du får en stark känsla att du absolut vill göra något och du då träffar någon som behöver just dig. Då har Jesus talat till dig genom ditt inre. Du har fått en kallelse.

Vi möter Jesus i Bibeln och genom bön. Men var och en av oss har fått en uppgift. Vi är Guds händer på jorden. Vår uppgift är att visa Guds kärlek genom att vara vänliga och hjälpa varandra. Gud själv visade den största kärleken genom att ge oss sin son. Jesus dog på korset för vår skull men uppstod igen så att vi kan få förlåtelse och löftet om evigt liv. Han dog för oss, var enda en. Men Jesus är inte borta. Han är sannerligen uppstånden, och med oss varje dag. Gud ser varenda en av oss fastän vi är så många. Det är Guds kärlek till oss människor.

Maria, dövprästen

Vad betyder familjen för dig?

familj

Jag ringer upp Johan Kankkonen då han har kommit hem. Han har haft en intensiv vecka på arbetsplatsen. Han svarar mig på Facetime (videosamtal) samtidigt som han häller upp mera kaffe i koppen.

Johan och hans familj bor i Falun. Han och hans fru arbetar på SVT. Han arbetar med barnprogram och hans fru arbetar med Nyhetstecken. Barnprogram har han jobbat med i flera år. Jag ska inte intervjua honom om jobbet, utan om hans familj. En av hans roller är att vara pappa, han har en fru och tre barn. Frun heter Johanna och de tre barnen heter Linn, Filip och Elvin. Jag frågar honom om familjelivet, hur han ser med egna ögon på familjelivet.

Vad brukar ni göra i er familj på vardagarna?

–Vi brukar vara tillsammans och prata med varandra. Då brukar vi sitta runt matbordet eller på någon annan plats. Vi väljer en tid då alla är lediga så att vi som familj kan sitta tillsammans och prata med varandra. Vi pratar om hur var och en av oss har det och hur det gått i skolan, på fritiden, med vännerna. Det är viktigt att lyssna på varandra och att alla får berätta.

Vilka aktiviteter är din familj intresserad av?

–Jag och min familj älskar vintern mest, för då kan vi åka snöskoter, slalom, skridskor och sånt. Men det är

Mamma Johanna, Elvin och pappa Johan.

Namn: Johan Kankkonen
Hemstad: Falun, Sverige
Favoritfärg: röd
Favorithobby: åka snöskoter
Favoritsport: Crossfit

inte bara på vintern som vi är aktiva, vi är nog aktiva hela året. Det är kul att göra saker tillsammans med familjen.

Ger ni barnen en kristen uppfostran?

–Ja, varannan månad brukar vi gå till kyrkan. Och våra barn går i skolan där de har kristendom som skolämne, för vi vill ge våra barn möjlighet till bra grundkunskap om kristendomen.

Vad betyder påsk för dig?

–Min första tanke är att få vara ledig och kunna åka till fjällen tillsammans med familjen. Men jag brukar också komma ihåg Jesu korsfästelse och uppståndelse. Det brukar vara fint väder på påsken och i fjällen

Visst ryms det fem personer på en groupie!

är det härligt att sitta ute och se blå himmel och snö som smälter.

Hur firar ni påsk?

–Vi firar inte, utan ordnar med mat. Det är liksom julmat.

Vad betyder familjen för dig?

–Jag själv tycker att det viktigaste och det som kommer i första hand är familjen. Varför säger jag det? Därför att om man sköter bra om sin familj, kan man sköta bra om sin nästa, våra medmänniskor.

Jag vill tillägga en sak, det är en bild för tanken. Vi ser blå himmel, och så kommer det grå moln som täcker det blå. Man kan säga att molnen är problem, men moln kan fara förbi, och den blå himmeln finns alltid kvar. Det jag menar är att den blå himmeln är kärlek som alltid står kvar, och att alla problem kan gå förbi. Och till sist vill jag säga till läsarna: Det finns inte någon ”perfekt familj”. Den kärlek som alltid finns kvar i familjen är som den blå himmeln, och problemen är som moln som finns där ett tag, och sen far de förbi.

Jag vill tacka Johan som ställde upp på intervjun!

Text: Janne Kankkonen

Foto: Ur Johan Kankkonens album

Familjen Kankkonen i vackert sommarväder.

Dövprästen hälsar

Hej på er! Det är vår! Efter en vinter med både hård kyla och slask, mycket snö och regn, är det skönt att det blivit vårmånad. Naturen vaknar upp efter vintervilan. Vi kan känna doften av våt mylla. Kanske doften av rök från brasor, någonstans fortfarande doften av tjära från träbåtar eller lukten av gödsel på landsbygden. Alla dofter är kanske inte så behagliga, men hör ändå till. Det är dofter som berättar att det nu är vår.

Våren inte bara doftar, den går att se också. Vi ser fåglarna återvända, snön smälta och isen bryta upp. Vi ser blommorna tränga sig genom jorden och löven spricka ut på träden. Först lite och försiktigt, sedan med full kraft.

Det är påsk. Hoppets och glädjens fest. Det är ingen slump att vi firar påsk på våren. Påsken följer samma rytm som året på ett symboliskt plan. På hösten liksom dör naturen och går till vila över vintern, men vaknar till nytt liv igen på våren. Också Jesus gick mot plåga, kraflöshet och död, för att vakna upp till nytt liv igen. Döden kunde inte besegra Jesus utan han vaknade upp med nya krafter. Samma nya krafter skall också vi en dag få. Då det är vår tur att vakna upp till nytt liv.

Glad påsk!
Maria

Härlighetens ljus

Jag sätter mig vid datorn för att skriva om påsk. Först tänker jag att jag ska berätta om Jesu korsfästelse och uppståndelsen, men jag känner att jag vill berätta för läsarna att jag har funderat på "Hans härlighet". Då började jag skriva det här i stället.

Jag har tänkt på att vi alla en dag kommer att möta Honom i hans härlighet. Det kan ingen undvika. Vi kommer alla att möta hans härlighet. Därför vill jag att vi stannar upp en stund och funderar på hur vi ska bereda oss på att möta hans härlighet.

I Gamla testamentet finns det berättelser om Guds härlighet i templet. Folk går från templet för att de blir rädda och klarar inte av åsynen av hans härlighet. Därför står det så ofta i Bibeln: "Var inte rädd!" Jag har hört någon säga att det står "var inte rädd" 365 gånger i Bibeln.

Det kan kännas skrämmande att möta härligheten.

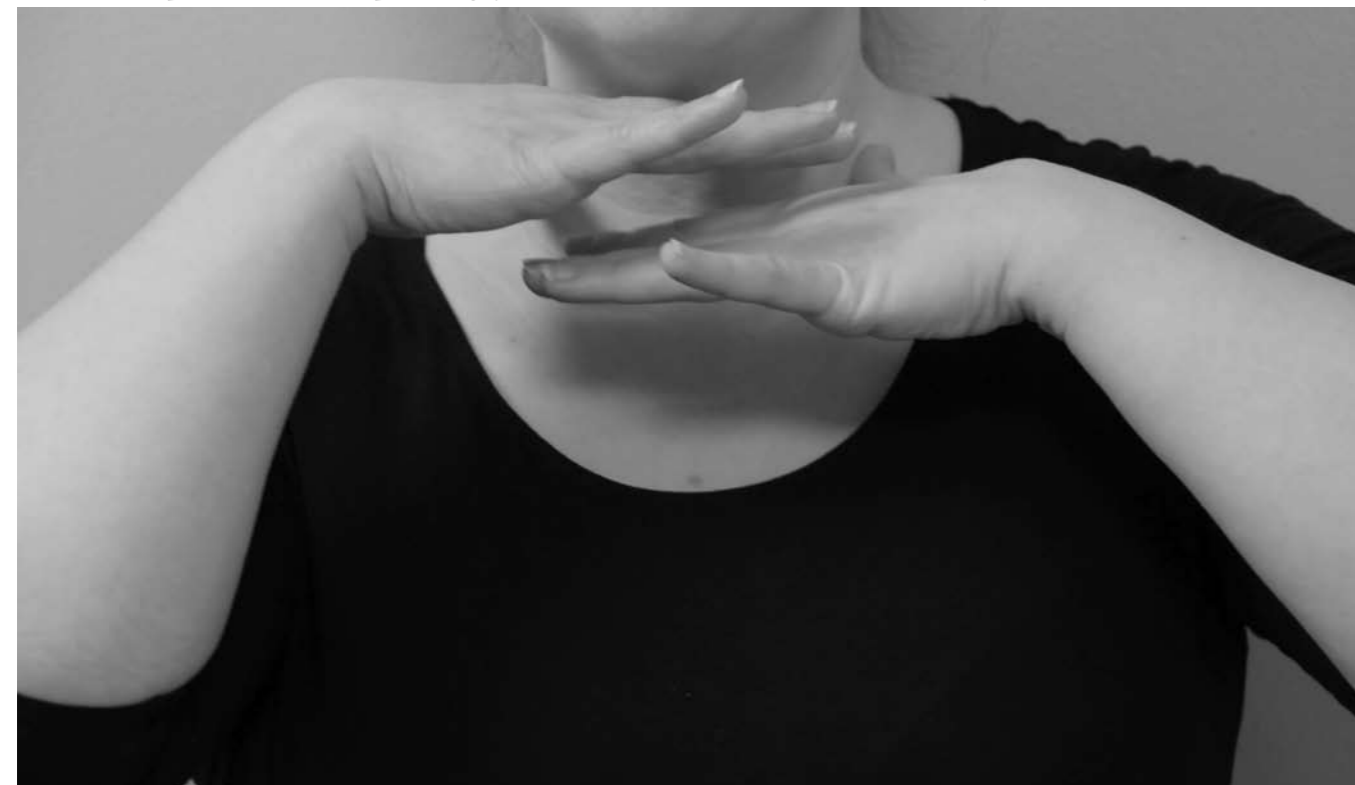
Jag vill berätta vad som hände mig för många år sedan, när jag praktiserade på bibelskolan i Filadelfiakyrkan i Stockholm. Där var jag en vecka och följde

med pastorns och lärarens arbete. Under en kaffepaus kom en elev och frågade mig en sak. Efter det började jag förstå vad som menas med härlighet.

Nu undrar ni säkert vad han frågade mig. Ja, han frågade mig på finskt teckenspråk: "Vad känner du inför att möta härligheten?" Jag funderade en stund, och svarade honom att jag är rädd för att möta härligheten.

Då kom jag på att tecknet för härlighet är olika på finskt och rikssvenskt teckenspråk. När jag träffade en döv från Sverige, ville jag se vad en rikssvensk svarar på frågan om att möta hans härlighet. Svaret var: "Självklart vill jag möta hans härlighet!" Då förstod jag att de två teckenspråken har olika tecken för härlighet. Sedan började jag jobba med att översätta svenska bibeltexter till teckenspråk. Då kom ordet 'härlighet'

HÄRLIGHET på rikssvenskt teckenspråk. Fingerfladder och så drar man händerna utåt, som i det finländska tecknet ROLIG.

upp. Det grekiska ordet för härlighet kan översättas på två sätt. Den ena översättningen är 'ljus' och den andra är 'härlighet'. På rikssvenskt teckenspråk har man valt att använda den ena betydelsen, och tecknar därför HÄRLIGHET, men på finskt teckenspråk har man valt den andra betydelsen, och tecknar därför LJUS.

Det är intressant att känna till detta om ordet 'härlighet'. Jag kan ge ett exempel från en berättelse i Bibeln, som visar det två betydelseerna, 'ljus' och 'härlig'.

"Sex dagar senare tog Jesus med sig Petrus, Jakob och hans bror Johannes och gick med dem upp på ett högt berg. Där de var ensamma. Där förvandlades han inför dem: hans ansikte lyste som solen, och hans kläder blev vita som ljuset. Och de såg Mose och Elia stå och samtala med honom. Då sade Petrus till Jesus: "Herre, det är bra att vi är med. Om du vill skall jag göra tre hyddor här, en för dig, en för Mose och en för Elia."

Medan han ännu talade sänkte sig ett lysande moln över dem, och ur molnet kom en röst som sade: "Detta är min älskade son, han är min utvalde. Lyssna till honom."

När lärjungarna hörde detta kastade de sig ner med ansiktet mot marken och greps av stor skräck. Jesus gick fram och rörde vid dem och sade: "Stig upp och var inte rädda." De lyfte blicken, och såg de ingen utom Jesus.

HÄRLIGHET på finskt teckenspråk. Samma som tecknet LJUS.

När de gick ner från berget sade Jesus åt dem: "Berätta inte för någon om det som ni har sett förrän Människo-sonen har uppstått från döda." Matt.17:1-9.

Jag kommer att tänka på en annan bibelvers som finns i Johannesevangeliet. "... och vi såg hans härlighet, en härlighet som den ende sonen får av sin fader, och han var fylld av nåd och sanning." (Joh.1:14b)

Johannes vill lyfta fram Jesu härlighet. Hela första kapitlet i Johannesevangeliet handlar om hans härlighet. Det som han egentligen vill säga är att Jesus är Guds son.

Sedan berättas om förklaringsberget. Det som hände beskrivs som både ljus och härlighet. Det första som hände var att Jesus förvandlades till ljus, och Petrus ville bygga tre hyddor. Sedan hörde de en röst ur ett moln och blev skräckslagna. Händelsen visar ordet 'härlighets' två olika betydelser.

Under påsken ordnar kyrkor gudstjänster i hela Finland. Jag önskar att ni kommer att fundera över att Jesus har övervunnit döden och att han sitter på sin Faders högra sida i sin härlighet. Vi ska bereda oss på att en dag möta hans härlighet.

Text: Janne Kankkonen

Foto: Hannele Rabb

Yrke: diakon

Sanna Ala-Välkkilä arbetar som diakon inom Vasa församling. Hon ansvarar för arbetet för döva och synskadade. Vad gör en diakon? Vad som helst, nästan, säger hon själv.

Vad handlar diakoni om?

–Det handlar om att hjälpa människor i olika situationer. När hörande vänder sig till en diakon handlar det ofta om ekonomisk nöd. Döva däremot behöver hjälp med många olika saker. Det kan handla om hjälp med att förstå text, att söka information eller att använda datorn. Ibland vill man kanske bara prata. Det är viktigt att få tala om trossaker på eget språk. När döva åldras behöver de mera hjälp och stöd. Ibland följer jag med till läkaren, om det inte finns en anhörig som kan komma med. Då beställer vi tolk, och jag fungerar som en stödperson, som kanske säger till den döva att ”Kom ihåg att du ska fråga läkaren om...” Jag hjälper också till med att ordna olika former av service, såsom hemservice. Om någon dör kan jag hjälpa de anhöriga att ordna begravningen.

Trivs du med ditt arbete?

–Jag tycker om mitt arbete. Ingen dag är lik den andra, och jag får jobba självständigt. Och det är trevligt att vara med döva och i deras värld. För döva är jag nog den församlingsanställda som de känner bäst. Jag önskar att det skulle finnas mera kontakt mellan döva och hörande. Döva vill inte så gärna göra saker tillsammans med hörande, men många hörande är intresserade av döva.

Hur gör man om man vill träffa dig?

–Jag har mottagning på kontoret varje tisdag. Jag kan också göra hembesök. Varannan måndag är jag på dövföreningens seniorklubb, och varannan vecka har vi teckenspråkigt missionsmöte. Så ordnar vi utflykter, nu senast var det ett gäng seniorer som åkte pulka efter andakten. Det var roligt! Varje höst ordnar vi en kyrkodag i Kuortane. Vi har teckenspråkiga gudstjänster några gånger i året, och så är det förstas julfesterna. I juni kommer vi att ordna en bussresa till Åvik och bekanta oss med platsen. Den som vill komma med på resan kan kontakta Sisko Ahlskog på adressen vkvd.yhdistys@netikka.fi.

Det är trevligt att arbeta med döva, tycker Sanna Ala-Välkkilä.

Måste man höra till kyrkan för att få hjälp av dig?

–Nej, det måste man inte. Man får nog bo utanför Vasa också. Och det spelar ingen roll om man är finsk eller finlandssvensk döv. Man kan kontakta mig vilken tid som helst på dygnet, men det kan hända att jag inte märker att jag har fått ett sms. När jag har semester, kan det nog hända att jag avbryter semestern om någon dör och de anhöriga behöver mig.

Vad är skillnaden mellan en diakon och en diakonissa?

–En diakonissa har studerat hälsovård och diakoni. En diakon har studerat socionomi och diakoni.

Hur lärde du dig teckenspråk?

–Jag gick en lång kurs på Kuurojen kansanopisto i Helsingfors. Men det har inte varit lätt att lära sig teckna. Någon gång tänkte jag nog att det inte blir till nåt med mitt tecknande. Men teckenspråket är vackert, t.ex. när man sjunger. Det har sin egen skönhet.

Om någon vill göra frivilligarbete, vad finns det att göra?

–Man kan komma med på missionsmöten, koka kaffe, berätta om något, teckna en sång, eller komma med på en resa. Allt enligt egna talanger. Om man vet att det finns en ensam döv någonstans, kan man själv ta kontakt med honom eller henne och dricka

kaffe tillsammans, eller gå ut på en promenad. Folk kan ha hög tröskel för att be om hjälp, men döva är ofta duktiga på att hjälpa varandra.

Hade du kontakt med döva innan du blev diakon för döva?

–Den första döva jag någonsin träffat var min farfars bror, Niilo Mansikka, som bodde här i Vasa. Som barn brukade jag följa med när farfar for på besök till Niilo och hans döva fru. Jag tyckte det var intressant att de hade alarmsystem som blinkade. Och så förundrades jag över att de skrattade så högt och hade så mycket ljud, även om de var döva.

Text och foto: Hannele Rabb

Stressigt för den första diakonissan

Det har funnits dövpräster i Finland sedan 1908. Diakonin fick sin början först efter krigets slut, 1945, då den första diakonissan anställdes. Hon hette Eeva Malmila (senare Paunu).

Dövpräster fick ofta hjälpa döva med allt möjligt; hjälpa dem att få jobb, tolka hos läkare, i domstolen, i fängelset osv. Dövpräster hade inte utbildning till sådana saker. I boken *Matkalla Kirkon kuurojentyö 100 vuotta* berättas att dövprest Lauri Paunu följde en akut sjuk döv kvinna till läkaren. Kvinnan måste klä av sig för att bli undersökt, och det kändes pinsamt för Paunu och säkert för kvinnan själv. Det fanns en skärm i läkarens rum som kvinnan kunde vara bakom. Skärmen täckte hennes kropp, men kvinnans huvud stack fram. Lauri kunde teckna till henne vad läkaren sa, men det hela kändes inte bra. Paunu tänkte att det här inte hör till prästjobbet.

Efter den här händelsen lämnade man in en anhållan till församlingarna i Helsingfors om att anställa en diakonissa för döva. Hennes uppgift skulle vara att hjälpa sjuka döva, men också fungera som tolk, och ge döva själavård.

Eeva Malmila anställdes som diakonissa. Hon var från Merikarvia, och hade döva släktingar som hon hade lärt sig teckenspråk av. Malmila blev den första diakonissan för döva i Finland. Ryktet spred sig snabbt att det fanns en tecknande diakonissa, man kom till och med från norra Finland till Helsingfors, för att få hjälp av henne. Malmila hade mycket jobb

med att tolka när döva for till läkare eller sjukhus. År 1946 besökte hon sjuka på sjukhus eller hemma 469 gånger, och tolkade hos läkaren 192 gånger. Som tolk behövdes hon inte bara hos läkaren, hon tolkade när döva sökte jobb, när de hade ärenden hos myndigheterna, och till och med på en hästauktion. I sitt hem hade Malmila inget elektriskt ljus, men man tänkte att det inte gör något, för hon kommer bara hem för att sova. Hon hade så mycket jobb att man måste sätta in en annons i Dövas Tidning där det stod att man inte får besvära Malmila med onödiga saker som att skaffa jobb eller bostad.

Småningom anställdes fler diakonissor runtom i Finland. Arbetet blev tungt för många av dem, för det fanns så många som behövde hjälp. Även dövpräster fick fortsätta jobba som ”socialarbetare”. År 1965 fanns det 24 diakonissor för döva. Fem år senare, 1970, fanns också två diakoner anställda. Idag finns det 21 diakoner och diakonissor för döva.

Text: Hannele Rabb

Källor:

Matkalla Kirkon kuurojentyö 100 vuotta (2008)
Sielunhoitajat sillanrakentajina Kirkon kuurojentyö 1896-1982 (2010)

Adventsmässa i Hvittorp

Adventsmässan på finskt och svenskt teckenspråk med middag arrangerades 29 november på Hvittorp lägergård i Kyrkslätt. Jag körde iväg tidigt på morgonen med bil hemifrån Gullö via Ekenäs till Karis där jag bytte till Helsingfors-tåget. Framme i huvudstaden hann jag vandra omkring en stund i Kiasma-museet innan den buss jag skulle åka med startade. Vi körde ut via Hagalund i Esbo och sedan rakt till Hvittorp. Det var bra väder, lite kallt, men ingen snö. Bussen lämnade av oss nära och bekvämt vid lägergården och vi tänkte alla; bra då plockar den säkert upp oss också så här nära när vi skall fara hem.

Vår adventssamling började med glögg och sedan började mässan som räckte ca 2 timmar. Efter det bjöds på ett mycket gott och vackert stående bord med julens alla läckerheter, också fin efterrätt! Så blev det lotteri, men ingen basar den här gången, lite program och som avslutning ännu kaffe med tårta. Då delades också vinsterna i lotteriet ut. Huvudvinsten gick den här gången till Marjatta Nyholm, min 90-åriga bordsgranne, vad roligt!

När festen var slut började vi söka oss ut till bussen. Nu visade det sig att bussen den här gången inte hade kört till samma plats som då vi kom, utan den

Dövräst Janne Rissanen, dövdiakon Seija Einola, dövräst Maria Lindberg och dövdiakon Helena Rakemaa.

hade parkerat längre bort. Mörkret låg tätt och många döva hade svårt att hitta till bussen som inte syntes då man kom ut. Många vandrade åt fel håll och höll på att gå vilse. Det tog nästan en timme innan vi kom iväg. Jag hann redan bli nervös att jag skulle missa mitt tåg till Karis. Men det gick trots allt bra, och i den sena kvällen var jag sedan igen hemma på landet – där bara stjärnorna lyste upp den bekanta vägen.

Marjatta Nyholm längst till höger vann fruktorgon.

Gudstjänst i Pojo

Den 20 december hölls teckenspråkig och svensk gudstjänst i Pojo kyrka med dövräst Maria Lindberg och Claus Terlinden, kaplan i Karis-Pojo svenska församling, samt Susanna Bussman-Virta som tolk. Fortfarande låg marken mörk och bar, utan snö. Men i den vackra kyrkan strålade lampor och ljus. Det som är speciellt bra i den här kyrkan är att det finns belysning i bänkraderna. Det ger ett varmt sken åt hela kyrksalen och gör det lättare att se texterna.

Den här gången hade det ordnats med taxitransport från Karis järnvägsstation till kyrkan i Pojo, för att göra det lätt för alla att komma dit, också för dem som inte har egen bil. Jag väntade att någon skulle kliva av tåget från Helsingfors eller från Ekenäs, men ingen alls kom! Jag blev mycket förvånad, men så fick jag då åka helt ensam – ”i ensamt majestät” – till gudstjänsten. Synd på fin service! Bättre uppslutning önskas nästa gång!

Utanför Pojo kyrka hann jag bekanta mig lite med

Dövräst Maria Lindberg och kaplan Claus Terlinden.

gravgården och såg för första gången den stora släktgrav som finns där över släkten von Julin, som varit traktens påverkare och understödjare inom Fiskars-industrierna i flera hundra år.

Julträff på Åvik

Den 15 december arrangerade Helsingfors dövförenings seniorer en bussfärd till de dövas servicecenter Åvik i Hyvinge. På Åvik bor idag 70 döva personer och personalen uppgår till 65 personer. Jag åkte med för att delta i en julfest på Åvik för de personer som tidigare varit medlemmar i Helsingfors dövförening. De här gamla medlemmarna uppvaktades med julblommor, lite julgott och kaffe med dopp. Vi var ca 15 personer som deltog i utfärden och jag hoppas att andra föreningar skulle göra likadana besök inför jul och andra högtider för att komma ihåg sin egen förenings gamla medlemmar. Speciellt roligt tyckte jag det var att prata en stund med Jarmo Saarinen, som tidigare på hösten hade fyllt 85 år. Han var för flera år sedan kassör i Västra Nylands Dövas förening. Senare hade jag själv samma uppdrag i den föreningen. Jarmo har gott minne och han berättade intressanta saker om hur det var när han bodde och arbetade i Hangö.

Rolf Westerlund och Jarmo Saarinen.

*Text (hela uppslaget): Rolf Westerlund & Iwe Ekström
Foto: Rolf Westerlund*

Döpt

Matilda Helmi Elisabeth Blundin
född 27.10.2015 och döpt 27.12.2015 i Vasa
Föräldrar: Elina ja Andreas Blundin

Avliden

Irma Perä (f. Nieminen)
f. 7.4. 1936, Sääksmäki
d. 24.12. 2015, Vasa

Vem sa vad i Bibeln? Dra streck mellan citat och person!

1. "Vilken belöning får den som slår ihjäl den där filistén [...]"	A. Johannes döparen
2. "De har flyttat bort min herre, och jag vet inte var de har lagt honom."	B. Jakob
3. "Ni kommer visst inte att dö!"	C. Paulus
4. "Lasaros, kom ut!"	D. Ormen
5. "Vet du inte att jag har makt att frige dig och makt att korsfästa dig?"	E. David
6. "Om jag inte får se spikhålen i hans händer [...] tror jag det inte."	F. Tomas (tvivlaren)
7. "Det är jag som behöver döpas av dig, och nu kommer du till mig."	G. Maria från Magdala
8. "Jag arbetar åt dig i sju år för din yngsta dotter Rakel."	H. Jesus
9. "Jag föll till marken och hörde en röst säga till mig: "Saul, Saul, varför förföljer du mig?"	I. Pilatus

Rätt svar: 1E, 2G, 3D, 4H, 5I, 6F, 7A, 8B, 9C.

Händelsekalender

- 21.3.** kl 18 Lundagatan 5, Borgå. Teckenspråkig nattvardsgudstjänst i stilla veckan. Medv. Janne Rissanen, Maria Lindberg.
- 22.3.** kl 18 i Brändö kyrka, Vasa. Hiljaisen viikon messu. Nattvardsgudstjänst på finskt teckenspråk. Medv. Maria Saukkonen, Sanna Ala-Välkkilä.
- 23.3.** kl 18 församlingscentret, Jakobstad. Nattvardsgudstjänst i Stilla veckan. Medv. Maria Lindberg.
- 31.5.** kl 18 Brändö kyrka, Vasa. Nattvardsgudstjänst på finlandssvenskt teckenspråk. Medv. Maria Lindberg, Susanne Blomqvist.

Missionskretsen i Vasa

Varannan tisdag kl 13–14.30
Skolhusgatan 26, Vasa

- 15.3.** Diakon Anne Kinnunen
29.3.
12.4. Dövpräst Maria Lindberg
26.4.
10.5. Diakon Heidi Kallio

Information om gudstjänster
och annat program finns också
på text-tv s. 797 8/8
(och 558 på finska).

Maria Lindbergs arbetstider
som dövpräst (KCSA) och som
församlingspastor i Borgå

7-27.3. KCSA
28.3-3.4. Borgå
4-24.4. KCSA
25.4.-1.5. Borgå
2-8.5. (på retreat 5-8.5)
9-29.5. Borgå

Teckenspråksdagen 2016

– Jämställdhet och teckenspråkslag

Teckenspråksdagens seminarium ordnades fredag 12.2. i år för tredje gången. På grund av att riksdagshuset renoveras hölls det i år i Finlandiahuset. Seminariet hade inte direkt någon koppling till kyrkan, så jag behandlar här bara de teman som är närmast kyrkan, alltså de etiska frågorna. Talarna betonade ändå att frågan om teckenspråkslagen är en språkfråga.

En ny lag som förbereds är Jämställdhetslagen. Den förpliktar läroverk, myndigheter och arbetsgivare med minst 30 anställda att skriva en jämställdhetsplan till år 2017. Enligt den får ingen myndighet, arbets- eller studieplats diskriminera någon pga. språk eller funktionshinder. Den förpliktar också att trygga att en person med funktionshinder – inom rimliga gränser – kan vara på jobb eller studera. Försummar man det kan man bli anmäld för diskriminering. Denna lag låter som något positivt. Den behövs, förutsatt att den följs.

Teckenspråkslagen, som gäller sedan 1.5.2015 och som förpliktar myndigheter och läroverk att ta i beaktande teckenspråkigas behov, väckte mest diskussion. I inledningsorden beklagade riksdagsledamot Mikaela Nylander att lagen bara är en allmän lag, men att den är ett steg framåt mot rätt riktning. Ordföranden för Finlandssvenska Teckenspråkiga, Janne Kankkonen, berättade vilka framsteg som gjorts tack vare lagen. Det var glädjande att höra att teckenspråkslagen, i alla sin svaghet, har haft många positiva följder. Bland annat är båda teckenspråken numera jämlika, det har grundats teckenspråksnätverk och samarbetsgrupper mellan teckenspråkiga och politiker. Teckenspråket har syns i media och den svenska tolkutbildningen har fått pengar. Men som alltid finns det behov av förbättringar för att skapa mer verksamhet. Det visade sig också finnas brister bl.a. annat inom småbarnsundervisningen, särskilt bland hörande barn till döva föräldrar (CODA). Det oroar, inte minst på grund av att det utarbetats något som kallas Barnkonsekvensanalys (BKA). Det innebär att man skall tänka på vilka följder olika beslut har för barnen. Det är något kyrkan också betonar mycket.

Det delas varje år ut ett pris för någon som gjort en gärning för teckenspråket eller teckenspråkiga.

Katja Merentie fick årets teckenspråkspris.

Det var glädjande att teckenspråkspriset i år gick till en som jobbat med döva invandrare.

–Ett lysande exempel på medborgaraktivitet, sade Kaisa Alanne i talet vid utdelningen. Arbetet för invandrare än ännu länge mycket viktigt.

Kort sagt är känslan efter detta seminarium god. Det kändes som om det som sagts sades ärligt, både det positiva och det som inte är lovande. Jag hoppas att lagarna omarbetas till att tjäna ännu bättre alla som berörs av dem.

Text: Maria Lindberg

Foto: Anne Sjöroos

Adressförändring / Ny prenumerant

Fyll i och skicka in blanketten om du flyttar eller om du vill få Dövas församlingsblad.

Namn:

Tidigare adress:

Ny adress:

Skicka blanketten till:
KCSA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

eller meddela dina uppgifter till: maria.lindberg@evl.fi

Vill du veta var du kan gå på teckenspråkig gudstjänst?

Om du vill ha information till din mobiltelefon, e-post eller med vanlig post, fyll i blanketten och skicka den till:

KCSA / Maria Lindberg, PB 210, 00130 Helsingfors

Skriv ditt namn för hand nederst på sidan. Underskriften är nödvändig, eftersom vi behöver ett skriftligt intyg på att du vill ge uppgifterna och att vi får hålla dem i ett register. KCSA kommer inte att använda ditt namn eller din adress till något annat än att informera dig.

Jag vill ha info om kyrkans verksamhet för teckenspråkiga till min mobiltelefon e-post vanliga post

Uppgifterna får sparas i KCSA:s register.

Namn:

Adress:

Mobiltelefon:

E-post:

Min egen underskrift:

INTRESSANT I KYRKAN

Under året presenterar vi olika objekt som vi stöter på i kyrkor och kapell, eller utanför. Läsarna är också välkomna att skicka in foton.

Kyrktupp

Foto: Hannele Rabb

Kyrktupp i Prag. Varför har man en tupp högst upp på kyrktornet? Tuppen är symbol för att vara vaken, eller vaksam på att Jesus kommer tillbaka. Oftast är tuppen en vindflöjel, som vänder sig när det blåser. Man kan tänka att tuppen på så sätt vakar över församlingen.

Predikstolshimmel

Foto: Hannele Rabb

Det här fotot är från S:t Lars kyrka i Storckyrö. Kyrkan byggdes på 1500-talet. Lite över tvåhundra år senare skaffade man ny inredning, bl.a. ny predikstol i rokokostil, som var det "trendigaste" på den tiden. Krucifixet ovanpå predikstolshimmeln är mycket äldre, från 1400-talet, och har lagts dit senare.